



## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobcu: **S. B. GmbH & Co. KG, H. X., X. B. (B.), S., zastúpený JUDr. P. P., advokátom.so sídlom G. X., P.O.BOX X., X. B.**, proti žalovanému: **P. Ú.so sídlom J. Š. X., X. B. B. X.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PD 99-2000/D26145 II/103-2006 zo dňa 23. augusta 2006, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. marca 2007, č. k. 1Scud/2/2007 –35, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. marca 2007, č. k. 1Scud/2/2007 –35 **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

### Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba podľa § 250j ods. 1 OSP, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PD 99-2000/D26145 II/103-2006 zo dňa 23. augusta 2006, ktorým v zmysle § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správne konanie“) zamietol rozklad žalobcu /majiteľa/ a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým zamietla žiadosť žalobcu /majiteľa/ o uvedenie do predošlého stavu vo veci zmeškania lehoty na podanie žiadosti i predĺženie platnosti zapísaného dizajnu s názvom „e.“ č. X. podľa § 44 ods. 5 zákona č. 444/2002 Z. z. o dizajnoch v znení zákona č. 344/2004 Z. z. (ďalej len „zákon o dizajnoch“) a to z toho dôvodu, že žiadosť o predĺženie platnosti zapísaného dizajnu bola podaná po uplynutí dodatočnej lehoty.

Krajský súd potom, čo preskúmal rozhodnutie správneho orgánu a doterajší priebeh konania, dospel k záveru, že správny orgán rozhodol v súlade s ustanovením § 44 ods. 5 zákona, s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 4 písm. a/ zákona o dizajnoch, keď nevyhovel žiadosti o uvedenie do pôvodného stavu a žalobu zamietol, nakoľko žalobca /majiteľ/ zmeškal lehoty na podanie žiadosti o predĺženie platnosti zapísaného dizajnu. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na ustanovenia odsekov 1 a 2 § 44 zákona ako aj § 25 ods. 4 a 3 zákona, v zmysle ktorých dochádza k strate práva – zániku platnosti dizajnu až

po uplynutí dodatočnej lehoty a to ku dňu, keď (odsek 3) mala byť žiadosť o predĺženie platnosti zapísaného dizajnu najneskôr podaná.

O trovách konania rozhodol tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý naďalej zastáva právny názor, že aj keď následky zmeškania lehoty na podanie žiadosti o predĺženie platnosti zapísaného dizajnu v dodatočnej lehote (§ 25 ods. 4 zákona o dizajnoch) nemožno odstrániť podaním žiadosti o uvedenie do predošlého stavu podľa príslušných ustanovení § 44 zákona o dizajnoch, je žiadosťou o uvedenie do predošlého stavu podľa tohto ustanovenia možné odstrániť následky zmeškania lehoty na podanie žiadosti o predĺženie platnosti zapísaného dizajnu podľa ustanovenia § 25 ods. 3 zákona o dizajnoch, keďže táto lehota nie je výslovne uvedená v ustanovení § 44 ods. 4 zákona o dizajnoch. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, aby sa rozhodnutia správnych orgánov zrušili a vec sa vrátila žalovanému správny orgán k ďalšiemu konaniu, pričom bude rozhodnuté aj o trovách konania v jeho prospech.

V písomnom vyjadrení na odvolanie navrhol žalovaný správny orgán rozsudok krajského súdu ako vecne správny v plnom rozsahu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v súlade s ustanovením § 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c OSP, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 3 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa zákonného ustanovenia § 247 ods. 1 OSP treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona.

Z pripojeného administratívneho spisu mal odvolací súd preukázané, že žalobca podal prihlášku dizajnu dňa 10. mája 2000, preto zapísaný dizajn platil podľa § 25 ods. 1 zákona o dizajnoch päť rokov, t. j. do 10. mája 2005. Do 10. mája 2005 žalobca nepodal žiadosť o predĺženie platnosti zapísaného dizajnu v zmysle ustanovenia § 25 ods. 3 zákona o dizajnoch. Nepodal túto žiadosť ani v dodatočnej lehote šiestich mesiacov (§ 25 ods. 4 zákona o dizajnoch), preto platnosť dizajnu zanikla ku dňu 10. mája 2005.

Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 30 zákona o dizajnoch, v zmysle ktorého sa na konanie pred úradom ako správny orgánom nevzťahuje ustanovenie § 28 zákona o správnom konaní, čo znamená, že sa nepripúšťa možnosť odpustenia zmeškanej lehoty. Výnimkou z tejto zásady je ustanovenie § 44 ods. 1 zákona o dizajnoch, ktoré uvádza prípady, kedy následkom nevykonania úkonu je zastavenie konania alebo strata iného práva a za určitých zákonom stanovených podmienok je prípustné zmeškaný úkon uviesť do predošlého stavu. Podľa názoru odvolacieho súdu toto ustanovenie nie je aplikovateľné na zánik dizajnu, o ktorý predmet v danom prípade ide, z dôvodu zmeškania lehoty na podanie žiadosti o predĺženie platnosti zapísaného dizajnu v dodatočnej lehote (ustanovenie § 44 ods. 4 písm. a/ zákona o dizajnoch). Vo všeobecnosti v danom prípade je možné hovoriť aj o strate iného práva (§ 44 ods. 1) avšak účel odstavca 4 vzhľadom k odstavcu 1 citovaného zákona je celkom zjavne obmedzujúci z dôvodov **zachovania právnej istoty tretích osôb**. Dodatočná šesťmesačná lehota je „špeciálne dobrodenie“ v prospech majiteľa

dizajnu pre prípad, že tento v riadnej lehote nevykonal úkon (podanie žiadosti) smerujúci k predĺženiu lehoty na právnu ochranu jeho duševného vlastníctva. Odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že táto dodatočná lehota kontinuálne nadväzuje na riadnu lehotu opäť z dôvodov právnej istoty tretích osôb.

Žalobcov výklad plynutia lehôt a ich vzájomných vzťahov, resp. pôsobenia je podľa názoru odvolacieho súdu účelový a v danej veci bez ďalšieho právneho významu rovnako ako je aj ním uvádzaný dôvod zmeškania lehoty členom advokátskej kancelárie.

Odvolací súd mal z administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu, ako aj z postupu prvostupňového súdu preukázané, že naplnenie zákonných podmienok na ďalšie predĺženie lehoty ochrany žalobcovho dizajnu nie sú možné, preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP v spojení s § 250ja ods. 4 veta druhá OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v tomto konaní úspešný a žalovanému preto, že mu z dôvodu neúspešného odvolania žalobcu žiadne trovy nevznikli a ani ich náhradu neuplatnil.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 26. marca 2008

**JUDr. Jana Baricová, v. r.  
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:  
Peter Szimeth